

HAN FET COSES!

ELS NUEVA VULCANO TENEN GANES D'EXPLICAR UNA GRAN HISTÒRIA A 'NOVELERÍA', EL SEU QUART DISC

IVAN CASTER

"Hemos hecho el artista sin demasiado convencimiento y sin crear ningún movimiento, pero hemos hecho cosas, es cierto", canta l'Artur Estrada en un dels himnes de *Novelería*, quart disc de Nueva Vulcano. El trio rock barceloní no en diria himnes, ni tan sols *hits*, un terme que troben que els va gran, que és "massa Queen": ells en dirien *hitets*. Però després d'onze anys i quatre "long plays", diuen, i després de molta autocrítica, estan en un moment en què s'ho han "de creure una mica". "Quan tens un grup i no t'hi pots dedicar plenament hi ha un component difícil, la confiança en tu mateix –continua Estrada, guitarra i veu, i un dels socis de l'Heliogàbal–. Ens la donem entre nosaltres, però si no assagem, no es manté, no ens sentim gaire artistes. Si passem temps sense tocar, em costa veure'm com a autor de cançons. Però quan toquem, a la gent li agrada. I n'hi ha que fins i tot t'aixequen el ditet".

Feia sis anys que els Nueva, que van usurpar el nom a uns tallers metal·lúrgics de la Barceloneta, no publicaven un nou àlbum. Però això

d'ara no és ben bé un retorn: el 2014 van editar el senzill *Todo por el bien común*, i mai no havien arribat a plegar. "Circumstàncies de la vida –diu l'Albert Guàrdia, bateria, i meitat del segell i promotora La Castanya–. Cadascú tenia la seva història, i el grup, en aquell moment, no era la cosa principal. Ara, per als tres, sí que ho és bastant". Hi té a veure que *Novelería* sigui un disc amb cançons de pes, amb un fort component autoreflexiu, com la que cantàvem al principi del text, o com *El mirlo*, en què una anècdota sobre una festa d'aniversari, sobre les inseguretats de l'Artur a l'hora de fer una cançó a l'homenatjat ("queria cantarte y no dar el cante"), esdevé una metàfora de les aspiracions artístiques del grup, "la història paral·lela dels Nueva, que volem tornar i volem tocar, però tampoc no volem cridar gaire l'atenció", diu Estrada. "El que hem fet és donar més importància a la cançó que concentrar-nos en la glopada instrumental, col·locant la veu a sobre –afegeix Wences Aparicio, baix i dissenyador gràfic–. Escoltant

20% MISTERI

Dos adults i dos nens es troben l'esquelet d'un animal, i la pregunta infantil, "què és això?", fa témer als grans que la conversa derivi cap a l'altre gran tema després de l'amor: la mort. Això narra "80% agua" en una vinyeta de poc més de 3 minuts que s'eixampla cap a l'infinit. Els Nueva s'han fet grans –tenen fills i van a festes per celebrar els 40 anys–, però les seves cançons també.

un grup tan contundent en directe, pots oblidar-te d'aquestes coses". "Va anar tot una mica junt –continua l'Artur–, que la veu prengué més presència en el procés creatiu, que se sentís més als discos i que jo m'anímés a obrir més la boca i a escriure d'una manera més planera", abandonant l'hermetisme dels inicis.

En oposició a *Los peces de colores* (2009), el seu anterior àlbum –en què, fan conya, la producció de Santi García aspirava a fer-los quasi aptes per a la radiofórmula–, *Novelería* "representa el grup en la seva forma més natural" (Guàrdia), "en la seva essència" (Aparicio), gravat en directe, amb més feina de preproducció, de posar els micros on tocava, "de donar importància als instruments i als amplificadors" (Guàrdia) que de cuina. "Aquest disc és el que reflecteix més el que teníem al cap com a grup", sentència l'Albert. "El Peces era el disc del Santi –rebla l'Artur–. Aquest és el nostre".

Nueva Vulcano toquen 'Novelería' el dissabte 28 a la Fabra i Coats.